

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

Kirekesztő a csok szabályozása

A családi otthonteremtési kedvezmény (csok) szabályozásának módosítására kérte fel az ombudsman a nemzetgazdasági minisztert, mivel a jelenleg hatályos kormányrendelet ésszerű indok nélkül kirekeszti a jogosultak közül a húszévesnél idősebb, nappali tagozatos középiskolásokat, az ugyanilyen idős egyetemisták után viszont jár a pénz – derül ki az alapvető jogok biztosának lapunk által megismert jelentéséből. Varga Mihály tárcája vizsgálja az ombudsman észrevételeit.

Székely László azért indított vizsgálatot a csok szabályozása ügyében, mert egy család tőle kért segítséget, miután kiderült, hogy nem tudják igénybe venni a kedvezményt 20 éves gyermekük után, holott a fiatal nappali tagozatos végzős középiskolás, vagyis eltartottnak minősül és tanulmányokat is folytat.

Az új lakások építéséhez, vásárlásához kapcsolódó lakáscélú támogatásról szóló kormányrendelet szerint azonban a 20. életévét betöltött gyermek csak abban az esetben jogosít a csok igénybevételére, amennyiben felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanul, és a 25. életévét még nem töltötte be, vagy megváltozott munkaképességű személy, és állapota legalább egy éve fennáll, vagy egy év alatt előreláthatóan nem javul. Az ombudsman megkereste az ügyben Varga Mihály nemzetgazdasági minisztert, akitől azt szeretne volna megtudni, milyen „jogalkotói megfontolás” áll annak háttérében, hogy míg a 20–25 éves felsőfokú tanulmányokat folytató hallgatók után igénybe lehet venni a lakástámogatást, addig az ugyanilyen idős, nappali tagozaton tanuló középiskolások után egyetlen fillér sem jár. A nemzetgazdasági miniszter megbízásából válaszoló Hornung Ágnes pénzügyekért felelős államtitkár szerint a jogalkotó a szabályozás megteremtésekor azt vette alapul, hogy a tanulók középfokú oktatási intézményben jellemzően a 20. életévük betöltéséig végeznek tanulmányokat. Ezután általában felsőoktatási intézményben tanulnak tovább, vagy megpróbálnak elhelyezkedni a munkaerőpiacon. – Utóbbi esetben már akár csokigénylők is lehetnek – fűzte hozzá az államtitkár.

Székely László szerint tény, hogy a csok mint állami támogatás jogosulti körének meghatározásakor a jogalkotót széles körű mérlegelési jog illeti meg. Ez a jog csak legvégső esetben korlátozható, akkor, ha egy társadalmi csoport bizonyos tagjait ésszerű indok nélkül, „önkéntesen” kezelnek különbözőképpen. Ebben az esetben azonban ez történt. Székely szerint ugyanis a köznevelés, illetve a felsőoktatás rendszerében tanulmányaikat folytató fiatalok homogén csoportot képeznek, hiszen valamennyien 20–25 év közöttiek, nappali tagozaton tanulnak, és eltartott személyek.

Az ombudsman rámutatott: a jogalkotói döntés indoka az a gyakorlati tapasztalat, amely szerint nem jellemző, hogy valaki a 20. életéve betöltését követően nappali rendszerű oktatás keretében középiskolába járjon. Ez azonban önmagában nem indokolja meggyőzően és ésszerű módon azt, hogy a jogalkotó kizárja az érintetteket, illetve családjukat egy

támogatásból. A biztos szerint amennyiben a jogalkotó szándéka az volt, hogy azokat a családokat is támogatásban részesítse, amelyekben a 20. életévüket betöltött fiatalok még tanulnak, ezért eltartottnak minősülnek, nincs – és a nemzetgazdasági tárca válasza alapján sem látható – ésszerű oka annak, hogy a tanulmányok közép- vagy felsőfokú jellege alapján tegyenek különbséget a fiatalok között. Az ombudsman emlékeztetett arra is, hogy a köznevelési törvény sem 20, hanem 25 éves korig ad lehetőséget minden fiatalnak arra, hogy nappali rendszerű középiskolai oktatásban vegyen részt.

Székely László a visszásság orvoslásáért felkérte a nemzetgazdasági minisztert, fontolja meg a hatályos szabályozás módosítását, hogy a felsőoktatási tanulmányaikat folytatókkal azonos módon, a nappali tagozaton tanuló 20–25 év közötti középiskolások is gyermeknek minősüljenek a csok igénylésekor.

Lapunk megkereste az ügyben a Varga Mihály vezette tárcát arról érdeklődve, kezdeményezik-e a csok támogatotti körének kibővítését, amire azt válaszolták, hogy vizsgálják az ombudsman észrevételeit.

Mint ismeretes, idén január 1-jétől a kormány jelentősen megemelte a csok összegét három gyermek vállalása esetén. A vissza nem térítendő állami támogatás új vagy használt lakás és családi ház vásárlására, építésére, illetve használt ingatlan bővítésére igényelhető, melynek összege a már meglévő vagy a vállalt gyermekek számától függ. A csok igénybevételére meglévő gyermekeik után házastársak, élettársak és egyedülállók – életkortól függetlenül – egyaránt jogosultak, „ígért” gyermek után azonban kizárólag házaspárok igényelhetik a kedvezményt, akik közül legalább az egyik félnek 40 év alattinak kell lennie. Új lakás esetén egy gyermekre hatszázezer forint, két gyermekre 2,6 millió, míg három gyermekre 10 milliós állami támogatás és további 10 millió forintos államilag támogatott lakáshitel jár. Használt lakás esetén egy gyermekre 600 ezer, kettőre 1,43 millió, háromra 2,2 millió, négy vagy annál több gyermek után pedig 2,75 millió forint támogatást ad az állam.

A Népszabadság napokban megjelent írása szerint egyébként az idei esztendő első felében összesen 32 milliárd forintnyi otthonteremtési támogatást igényeltek a családok, ám ennek 70 százaléka már meglévő gyermekekre vonatkozik, és csak 30 százaléka ígért gyerekekre. Ráadásul mindössze a csokot igénylők negyede vállalt három vagy több gyermeket, közel 60 százalékuk kettőt, 16 százalékuk pedig csupán egyet.

forrás: mno.hu

Suhanj! Fitness: Az edzőterem, ahol mindenki egyenlő

Augusztus 1-jén nyitotta meg kapuit az ország első olyan edzőterme, ahol sérült és fogyatékkal élő emberek is biztonságos, akadálymentes környezetben tudnak mozogni, méghozzá az ép sportolókkal közösen. A SUHANJ!! Fitnessst a SUHANJ! Alapítvány álmodta meg és hozta létre, hogy ezzel új szintre emelje a mozgásukban, értelmükben vagy érzékszerveik által korlátozott emberek sportolási lehetőségeit.

A 2010-ben Gusztos Péter és Kovács Patrícia által életre hívott alapítvány már eddig is sokat tett azért, hogy a mozgás örömét megoszthassa sérült és fogyatékkal élő emberekkel, most azonban már nemcsak szabadtéri sportolásra, hanem edzőtermi mozgásra is van lehetőség. Az alapítvány kék színű pólóiban sportoló suhancok, vagyis fogyatékkal élő sportolók és önkéntes segítők évek óta üde színfoltjai a nagy budapesti futóeseményeknek, ott vannak és

örömmel mozdulnak a közösségi eseményeken, minden héten közös edzéseket tartanak, és saját jótékonysági futóversenyük is van immár 5. éve, a SUHANJ!6.

Az alapítvány kulcsszava az integritás, hiszen a cél, hogy épek és fogyatékkal élők együtt, egyszerre, közösségben, jó hangulatban tudjanak mozogni, hiszen a sport öröme, a mozgás szépsége képes összehozni, közösséggé kovácsolni az embereket. Erre pedig egy tökéletes helyszín a [SUHANJ! Fitness](#), ahová a nyitás utáni második héten ellátogattam, hogy megnézzem, hogyan is működik a gyakorlatban a közös edzőtermi sportolás.

A SUHANJ! Alapítvány kulcsszava az integritás, hiszen a cél, hogy épek és fogyatékkal élők együtt, egyszerre, közösségben, jó hangulatban tudjanak mozogni, hiszen a sport öröme, a mozgás szépsége képes összehozni, közösséggé kovácsolni az embereket. Erre pedig egy tökéletes helyszín a SUHANJ! Fitness, ahová a nyitás utáni második héten ellátogattam, hogy megnézzem, hogyan is működik a gyakorlatban a közös edzőtermi sportolás.

Az érettségre készülő Loboda Márk születése óta látássérült. „Azon kívül, hogy üzöm a sportot, más formában is szívesen foglalkoznék vele, gyógy- és sportmasszörnek szeretnék tanulni. Edző sajnos nem lehetek, de masszörként tudnék segíteni másoknak. Az egyik barátom ajánlotta, hogy »suhanjak« a SUHANJ! Alapítvánnyal, és kezdjek el sportolni. Nem voltam egy mozgós típus, de tavaly novemberben felvettem a kapcsolatot az alapítvánnyal és csatlakoztam. Egyre több barátom lett, egyre jobban éreztem magam a közösségben, és a mozgás rabjává váltam.”

Az edzőterembe a nyitás óta járok, nagyon szeretem, jól érzem itt magam, futok, nyújtok, erősítek és köredzésre is fogok járni. Az alapítvány közege szemléletváltást hozott az életembe, hogy becsüljem meg magam, az egészségem, a testem, és becsüljem meg a körülöttem lévő embereket. Megtanított kapcsolatot teremteni az emberekkel, és ezeket a kapcsolatokat ápolni, önbizalmat adott, megtanultam a látók felé nyitni és velük kapcsolatot

teremteni. Ha ő is akarják, akkor velük is megtalálom a közös hangot ugyanúgy, mint a sorstársaimmal.”

Borbély-Kontár Marianna a tévében hallott először a SUHANJ! Alapítványról, később azt is megtudta, hogy az alapítvány fitnesstermet nyit fogyatékkal élőknek. „Magam is látássérült vagyok, így tartok 6 éve pilatest és gerinctornát, emiatt úgy gondoltam, hogy lehet itt edzőként keresnivalóm. Megkerestem az alapítványt, nagy szeretettel fogadtak, a nyitás óta pilatest és stretchinget tartok a teremben az érdeklődőknek. Márk – aki egyébként az elmúlt fél évben több mint 20 kilót fogyott – is jár hozzám edzésre, öröm látni, hogy milyen szépen dolgozik és fejlődik. Nekem ez egy nagyon nagy kihívás, de nagyon jó érzés, hogy végre sérültekkel is együtt dolgozhatok, és adhatok nekik egy kis pluszt, és közösen megteremthetünk valamilyen kis csodát.”

Földvári Éva (jobbra, kék felsőben) kislányával, Bogival együtt jár az edzésekre. „Bogi értelmi sérült, két évvel ezelőtt csatlakoztunk az alapítványhoz. Először csak őt vittem a szombati margitszigeti közös futóedzésekre, hogy az önkéntesekkel futhasson, később én is kedvet kaptam, azóta én is futok. Rendszeresen járunk a közös edzésekre és a futóversenyekre is, most pedig már a terembe is. Nekünk ez egy életmód lett, a közösség által rengeteg új baráttra tettünk szert, sokkal egészségesebben élünk, Bogi is erősödik, fejlődik a mozgás által. Nagyon jól feltalálja magát ebben a közegben, szeretik és értik őt azok az emberek, akik itt vannak.”

Jó, hogy a kislányom nem azt érzi, hogy ő fogyatékos, hanem azt kapja, hogy szükség van rá, mert segíteni tud a másfajta fogyatékosággal élőknek, ez nagyon sokat ad neki. Ez az egész közeg, amibe bekerültünk, hihetetlenül inspiráló és erőd ad a mindennapokhoz” – mondja Földvári Éva lányáról, Bogiról (balra).

A 7 éves Luca (balra) és a 13 éves Bogi (jobbra) elképesztően jól érzik magukat a teremben, amellett, hogy beállnak a csoportos órákra mozogni, ide-oda szaladgálnak és segítenek az edzésre érkezőknek, illetve Luca anyukájának, Áginak, aki edzéseket tart a SUHANJ! Fitnessben. „Anyának segítek leginkább, vizet viszek neki például, de minden órát kipróbáltam már, amióta ide járok” – meséli Luca (balra). „Imádok ide jönni, nagyon aranyosak velem az emberek. Marianna különórákat tart nekem, mindegyik órát imádom” – mondja Bogi (jobbra).

Mikes Judit a nyitás óta a SUHANJ! Fitnessben edz, magával ragadta a kezdeményezés és az edzőterem közvetlen, nyitott légköre. „Azért tetszett meg a terem, mert itt mindenki egyformán tekintenek, nem nézik ki a kezdőket, nem kigyúrt, rutinos emberek között kell edzeni, mint sok helyen, bárki bármikor jöhet, mindig jókedv van, mindenki segítőkész, és a falra felfestett jelmondatok mind-mind érvényesek.”

„A Facebookon láttam a terem hirdetését, hogy a nyitás előtti hétvégén ingyenesen ki lehet próbálni az órákat és a gépeket. Egy kolléganőmmel jöttünk el, másnap pedig megvettem a bérletet, hogy minél többször el tudjak jönni.” Mikes Judit nem a szomszédból jár edzeni, hanem minden nap vonattal utazik Budapestre, hogy a teremben lehessen.

Ocelka Róbert szinte a kezdetektől tagja a SUHANJ! Alapítványnak, fut, triatlonozik, kerékpározik, mindezt látássérültként. Körbefutotta már a Balatont, teljesítette a Bécs–Budapest ultramaratont, és az Ironmanként ismert hosszú távú triatlont is – kiváló példa a fogyatékkal élő fiatalok számára.

„Jelenleg válogatott kerékpáros vagyok, pályakerékpáros és országúti versenyeken indulok, és a kiegészítő edzéseimet, az erősítést és nyújtást csinálom a teremben. A triatlon most picit háttérbe szorult, guide-gondokkal küzdök (a guide az segítő, aki a látássérült sportolót segíti, kíséri edzésen és versenyeken).”

A sérültek versenysportjában a látás- és mozgássérültek is azzal küzdenek, hogy szinte alig van utánpótlás, a fiatalok nem szeretnék mozogni, lusták, vagy épp nincs lehetőségük a sportolásra. Szerencsére vannak kivételek, de a SUHANJ! is sokat tesz azért, hogy a fiatal, fogyatékkal élőket mozgásra csábítsa és segítsen nekik abban, hogy rendszeresen sportolhassanak.” – Ocelka Róbert Varga Ági segítségével nyújt TRX után.

A SUHANJ! számomra mindig is érdekes embereket, társaságot, jó hangulatot, befogadó közeget jelent, és mindig érdekes az újonnan csatlakozó emberekkel találkozni, akiket rá lehet venni a mozgásra. Még mindig nagyon kevés sérült ember sportol rendszeresen, pedig akár a válogatott szintig is el lehet jutni, ha valaki komolyan veszi a mozgást és csinálja.”

A fitneszterem falain csupa motiváló idézet olvasható, ezekből az épek és a fogyatékkal élők is egyaránt erőt meríthetnek.

Pausch Évi szintén látássérült, Márk hívta fel a figyelmét az alapítványra és a fitneszteremre. „Mesélte, hogy úszni és futni jár, mondtam is, hogy úristen, nekem egyik sem a világom, viszont a fitneszteremben végezhető edzések nagyon érdekelnek.”

Egy másik helyen kezdtem el edzeni, de amikor megnyílt a terem, Márk szólt, hogy érdemes lenne ide is eljönnöm, mert nagyon jó a csapat, nagyon jó társaság van, és ha eljövök, biztos, hogy itt ragadok. Így lett!” – Pausch Évi TRX-re és stretchingre jár az edzőterembe.

Márkkal nagyon rég találkoztunk személyesen, és tudtam, hogy ez csak úgy fog összejönni, ha eljövök edzeni. Az emberek, akikkel eddig találkoztam, nyitottak, jó a hangulat, a terem pedig tényleg úgy lett kialakítva, hogy sérültként otthonosan érezzük itt magunkat” – meséli Pausch Évi.

Varga Ági (középen) a SUHANJ! Fitness egyik edzője. „2012-ben egy félmaratonon láttam először az alapítvány csapatát, megtetszett a kezdeményezés, de akkor még nem csatlakoztam.”

Idén év elején hallottam, hogy készül a fitneszterem, jelentkeztem, mert úgy éreztem, itt a helyem: a Testnevelési Egyetemen végeztem edzőként, nagyon régóta tartok edzéseket, foglalkozom mozgássérültekkel, látássérültekkel, felnőttekkel és gyerekekkel egyaránt” – meséli Varga Ági.

Nagyon vonzott az, hogy a sérült emberekkel egy olyan környezetben dolgozhatom együtt, ami speciálisan nekik lett kialakítva, és segíthetek nekik a mozgásban, ami egyébként nagy kihívás. Funkcionális tréningeket, erő- és állóképességet növelő edzéseket tartok, köredzést, spinninget és TRX-et” – Varga Ági Ocelka Robinak és Pausch Évinek tart épp edzést.

Mindig úgy alakítom az edzésprogramokat, hogy a részt vevő sérültek is el tudják végezni a saját képességeiknek és lehetőségeiknek megfelelő gyakorlatokat, és fejlődni tudjanak a mozgásban.”

A hangulat jó, az emberek nagyon kedvesek, segítőkészek, befogadók, a sérült emberek pedig mindig úgy jönnek el az edzésekre, hogy vidámak, mosolyognak, pozitívak, nem panaszkodnak, óriási erőt lehet belőlük meríteni, nekem felüdülés köztük lenni!” – állítja Varga Évi.

A fő fókuszom a futás és a triatlon, de próbálok kiegészítő edzéseket is beiktatni. A SUHANJ!-on keresztül sok embert ismertem meg, ez a legnagyobb ajándék, amit kaptam, így látássérültként szinte bármikor tudok edzeni, mert mindig van valaki, aki el tud jönni velem futni, szinte minden ujjamra jut egy guide” – mondja Bereczki Nelli.

A SUHANJ Fitness a belvárosban, a Margitszigethez közel várja a mozogni vágyókat, épeket és sérülteket egyaránt hétköznap 6–22, hétvégén 8–20 óra között, csoportos órákkal és egyéni edzésekkel egyaránt.

forrás: nlcafe.hu

FENYVESI ZOLTÁN: "MAGYARORSZÁGON A 90-ES ÉVEKBEN MÉG SZÉGYEN VOLT MOZGÁSSÉRÜLTNEK SZÜLETNI"

Kérdezz meg bárkit az utcán, vagy akár külföldön, és mindenki hallott már [Európa legnagyobb](#) és egyik [legsikeresebb fesztiváljáról](#). A [Sziget Fesztivál](#) neve lassan olyan sok mindenkinek cseng ismerősen, mint [Hosszú Katinkáé](#) vagy a [Saul fiáé](#). És míg a legtöbb embernek teljesen természetes, hogy két lábon megy ki a fesztivál területére hajnalig bulizni, addig megfélekedzünk társadalmunk igencsak nagy szeletéről, akik ugyanolyan vágyakkal teli és izgatottan várják kedvenc fellépőik koncertjeit, mint bárki más. Akik ugyanúgy izgulnak a fesztivál szettjük miatt, mint akármelyik tini lány, akiknek pont olyan fontos a szórakozás, mint másnak – ők a kerekesszékes mozgássérültek.

Fenyvesi Zoltán idén debütált az év egyik legizgalmasabb [és legsikeresebb magyar produkciójában](#), Till Attila *Tiszta szívvel* című filmjében. Zoli már régóta kedves barátunk, a GLAMOUR Online-on [istöbbször olvashattál már róla](#), hol divat, hol [sport](#), hol [egyéb szociális témák](#) kapcsán, így hát csak természetes volt, hogy őt kértük meg, hagyja, hogy elkísérjük egyik nap a fesztivál területére, és mesélje el, milyen [megélni a Szigetet](#) négy keréken.

Fenyvesi Zoli, aki pont a napokban töltötte be 24. évét igencsak elfoglalt manapság, a [karrierje széleseben ível felfelé](#), így hát alig tudtunk időpontot egyeztetni a közös szigetelésre. Annak érdekében, hogy a lehető legtöbbet kihozzuk az együtt töltött időből, az otthonába látogattam el, és onnan mentünk ki együtt a Szigetre hétfő délután.

Bevallom, izgalommal teli érkeztem meg Zolihoz, még sosem jártam egy mozgássérült lakásán, nem tudtam mire számíthatok, de ezzel az érzéssel természetesen nem vagyok egyedül, hiszen ha csak nincsen napi kontaktusunk kerekesszékesekkel akár család, akár barát, akár munka révén, akkor csupán lesütött szemmel somfordálunk el egy-egy mozgássérült mellett az utcán. „Kiskoromban a nagymamám nem engedett ki a kapun kívülre. Falun szégyen volt, ha valakinek a családjában nem ép gyerek született”, meséli Zoli, aki nyitott gerinces tünetekkel jött a világra. Mintha ez életstílus-választás kérdése volna.

Szerencsére azon felül, hogy még mindig megbámulják az utcán, Zolinak nem sokban más az élete, mint a tied vagy az enyém. Ugyanúgy eljár dolgozni, bulizni, [imádja a divatot](#), a [Suhani Alapítvánnyal](#) rengeteget működik együtt, Instagramozik, [ráadásul igencsak ügyesen](#), és magáról gondoskodik. „Már megszoktam, hogy bámulnak, észre sem veszem, de vannak barátaim, akiket ez nagyon zavar, és nem tudják kezelni”, mondja. „Itt ez még mindig így megy, a Sziget viszont olyan, mintha külföldön lennék. Valószínű azért is, mert főként külföldiekkel van tele (nevet), de az emberek kedvesek, előzékenyek, ha akarnám az első sorig is előre engednének, mindenki segít, és ez a normális”. Persze van ennek hátránya is, például egyszer valaki annyira buzgó volt, hogy annak ellenére, hogy Zoli csak épp várt a villamosmegállóban egy barátjára, és hiába tiltakozott, a lelkes segítő feltolta őt a járműre. Így ment egy kört. Aztán persze, hogy bosszankodva hívták, hogy hol van már, míg ő várost nézett. Nagyon sok hasonló vicces sztorija van, például a szórakozóhelyeken is lelkesen jönnek a „bodyguard-jelöltek”, akik úgy érzik kötelesek védelmük alá venniük Zolit. Nincs olyan, hogy valaki ne hívná meg egy italra. „Az mondjuk elég zavaró, amikor artikulálva

beszélnek hozzám, mintha értelmi fogyatékos lennék. Ez sok ember fejében összemosódik. Az éttermekben is gyakran nem nekem adják oda a számlát, akkor sem, ha lánnyal vagyok, mintha én képtelen lennék fizetni”. De ezek ellenére is Zoli egy hihetetlenül életvidám, vicces és pozitív ember. Mindenről nagyon kedvesen mesél, és rengeteget nevetünk.

A Szigetben az a jó, hogy abszolút bejárható kerekesszékekkel, külön emelvény is van erre kialakítva a Nagyszínpadnál például, ahonnan nyugodtan élvezhetők a koncertek. Semmivel sem más számára a Sziget-élmény, mint egy ép embernek. Ő is ugyanúgy utál a tömegben mászkálni, mint bárki, ha berúg, és reggel az ágyában ébred, akkor nem emlékszik, hogy került haza, és ugyanúgy meg kell vennie a jegyét. Annyi előkészületet igényel a részéről, hogy tömör gumival megy ki. „Tavaly kilyukadt mindkét kerekem, de szerintem nem is ott történt, mert ugye nincs üveg sehol, úgyhogy erre idén figyeltem. Egyébként egy élesebb fadarab is elég, kihatja a gumit és le is ereszt. Éppen a Sziget előtt pár nappal kellett elvinnem szervizbe a széket, úgyhogy pont jól jött ki. Ja, és a mozgássérült mosdók, ezeket feltérképezem előre, mert nem szeretném, ha úgy törne rám a pisilhetnék, hogy nem tudok hova menni”. De ezenfelül Zolinak is ugyanolyan gondjai vannak a Szigettel, mint a legtöbb odalátogatónak, nincsenek extra igényei. Zavarja, hogy nem tud jól tájékozódni a térképeken, az ott dolgozók nincsenek eléggé felkészülve, és hogyha nem tudja, hol van pontosan valami, akkor nehezen találja meg. Ismerős? Ennek ellenére is a Sziget a kedvenc fesztiválja, amit minden évben izgatottan vár, és végigbulizik a barátaival.

Ha kerekesszékesként egy fő baja van a fővárossal, akkor az, hogy nagyon sok helyen borzalmasak a mozgássérült vécék, hol takarító szertárnak használják, hol rossz a zár, és bárki rányithat igencsak kiszolgáltatott helyzetben, hol alig akarják kinyitni. De Zoli ezekről is csak úgy félvállról beszél, az ő élete nem a panaszkodásról, a gondokról szól, hanem arról, hogy minden percét élvezze. Ha Sziget, akkor annak, ha szombat esti ötkertezés, akkor ott, ha pedig csak épp a legjobb barátjával, a [beauty blogger Németh Biankával](#) bandázik, akkor azt. Tanuljunk tőle.

forrás: glamouronline.hu

Úszó paralimpikonok Vásárhelyen

Szabó László a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke járt szerdán, Hódmezővásárhelyen. A látogatásának természetesen célja is volt, hiszen a paralimpiára készülő úszók Vásárhelyen edzőtáboroznak, velük találkozott.

Három hét van a paralimpiáig, így erre készülnek még a jövő héten is Hódmezővásárhelyen. „Nagyon szeretjük a várost, a lehetőségeket, az uszodát, de ennél még fontosabb, hogy a körülmények - sportszakmai értelemben is - nagyon alkalmasak a felkészülésre” – mondta el Szabó László a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke.

Dr. Sós Csaba a Paraúszó-válogatott szövetségi kapitánya 2009 óta tölti be ezt a posztot, azóta a belföldi edzőtábor minden alkalommal Hódmezővásárhelyen van, így évente legalább kétszer járnak a városban, ezúttal 3 hetet töltenek edzéssel a Gyarmati Dezső Sportuszodában.

Az elnök látogatásának célja a biztatás, az erőadás és a tájékoztatás volt, hiszen fontos tudni a versenyzőknek, hogy mi vár rájuk, illetve, hogy a bizottság milyen intézkedéseket tesz, hogy az utazással, a szállással vagy éppen a közlekedéssel minden rendben legyen.

Szabó László elmondta: A magyar parasport legsikeresebb szakága az úszás, hagyományosan erősek vagyunk ebben. A 40 fős csapatból 10-et az úszók tesznek ki. Talán a legtöbb éremesély is itt van, de a vívóknál is számíthatunk jó eredményekre.

„Londonban 6 érmünk volt, közte egy arany, bízunk abban, hogy az érmek számát meg tudjuk ismételni. Az aranyra viszonylag kevesebb esély kínálkozik, de nem kizárt” – latolgatta az esélyeket a szövetségi kapitány.

Illés Fanni, Pap Bianka, Kézdi Réka, Sors Tamás és Tóth Tamás éremeséllyel mennek ki Rióba. Több fiatal úszó is jelen van a csapatban, ami azért fontos, mert ők képviselik a jövőt. Az ő példaadásuk lényeges a többi mozgássérült, fogyatékkal élő fiatalnak, hogy érdemes a sportban megtalálni az életüket. „Mindenkitől azt kérem, hogy kövesse a paralimpia eseményeit, melyet a közmédia csatornáin közvetíteni fognak és drukkoljon a magyar sportolóknak” – zárta a beszélgetésünket Szabó László.

forrás: promenad.hu

„Beengedtek a kordon mögé, a legelső sorból nézhettem a koncertet!” – fesztiválkalandok kerekesszékekkel

VOLT Fesztivál, EFOTT, koncertek... Az izomsorvadás miatt kerekesszékekkel mozgó Bence nem az az otthon ülő fajta. Arra viszont idén, a Sziget Fesztiválon nyílt először lehetősége, hogy kint is aludjon, sátorban. Alig várta. Ha ott lehet, még azt se bánja, ha sörrel öntik le...

A Sziget Fesztivál Ability parkjában sorban állnak a fesztiválózó, hogy kipróbálják, hogyan képesek [kerekesszékekkel végigmenni](#) egy hosszú rámpapályán, kosárlabdázni, bekötött szemmel hang alapján tájékozódni egy labirintusban, és hasonlók. Újszerű, tanulságos kihívás, mindenki ki akarja próbálni.

Ha kicsit beljebb megyünk, egy speciális sátozóba kerülünk. Ez a Sziget akadálymentesített szekciója, itt gyűlnek össze a „mozgók”, ahogyan néhányan önróniával nevezik magukat. Az itteniek nemcsak próbálgatják a kerekesszéket, hanem abban élnek. Ettől eltekintve természetesen ugyanolyanok, mint bármelyik fesztiválózó: jöttek bulizni,

koncerteket nézni, sodródni. Többségükben külföldiek, a magyarok között kevesebben vannak olyan vállalkozó szelleműek, akik kimozdulnak a megszokott mindennapokból.

Megtaláltuk a legvagányabbat: Akli Bence hatalmas Sziget- és fesztivál-fan: mi sem természetesebb, mint hogy kint alvós hetijeggyel van itt. Ebben most a „Mozduljunk ki!”

kezdeményezés életre hívója, a "[Kalandra fel!](#)" szervezet önkéntesei is segítik. De Bencét eddig sem kellett féltetni...

Reggeli rutin: Bence fél 9 körül kel – ekkortájt már benéznek hozzá az önkéntesek, fent van-e. Ha igen, jön a napi első segítség: ketten-hárman kellene hozzá, hogy a srácot átemeljék az ágyból az elektromos székbe. Ez sem mindennapos: matrac helyett ágy a sátorban! Az önkéntesek szerezték, mivel Bence nem tudna a földre lefeküdni, onnan felkelni.

Egy fesztiválhoz illően álmosan araszoló délelőtt után Bence megkéri az egyik önkéntest, hozza ki a kajás zacskót a sátrából. Azt mondja, meleg ételt nem nagyon eszik kint, így spórol. „Anyám tegnap hozott valamit, de leginkább a zsemle” – mondja, de teljesen elégedett ezzel. A kolbászos szendvics után a székét tölti az erre létrehozott elektromos kiállásnál.

„Rossz az aksi, nem bír annyi kilométert, mint kérne” – mondja Bence, akivel előfordult már, hogy leállt a járgány. Akkor „gáz van”, valamennyire működik a kézi hajtás, de nagyon fáradtságos megoldás. „Defektet már nem kaphatok, már tömör a gumi” – nyugtat meg.

Bence épp csak tizennyolc múlt, de már rutinos fesztiválózó. Általában maga veszi a jegyet, összespórolja a zsebpénzéből, meg a rokkantsági járadékából. „Volt, hogy anyu jegyére is összedobtuk!” – mondja büszkén. Először fordul elő vele, hogy itt is alszik. Korábban is vágyott rá, de eddig nem volt rá lehetőség. Így édesanyja hozta-vitte naponta, legyen szó VOLT Fesztiválról, EFOTT-ról vagy Szigetről. A VOLT mondjuk, már elég messze esik lakhelyüktől, Óbaroktól, így muszáj volt ott tölteniük az éjszakát. Ez úgy nézett ki, hogy Bence édesanyja és testvére az autóban aludtak, Bence meg az elektromos kocsiban virrasztott mellettük reggelig. Mindezt azért, hogy ott lehessen az Iron Maidenen. Egy percig sem bánja. Általában anyukája is bemegy vele, „szereti a rockot” – mondja Bence, akinek ez volt a legjobb koncertélménye, és még az Ivan and the Parazol, meg a nagy kedvenc, a Tankcsapda. „Ott volt a legjobb, beengedtek a kordon mögé, és a leges-legelső sorból néztem az egész koncertet!”

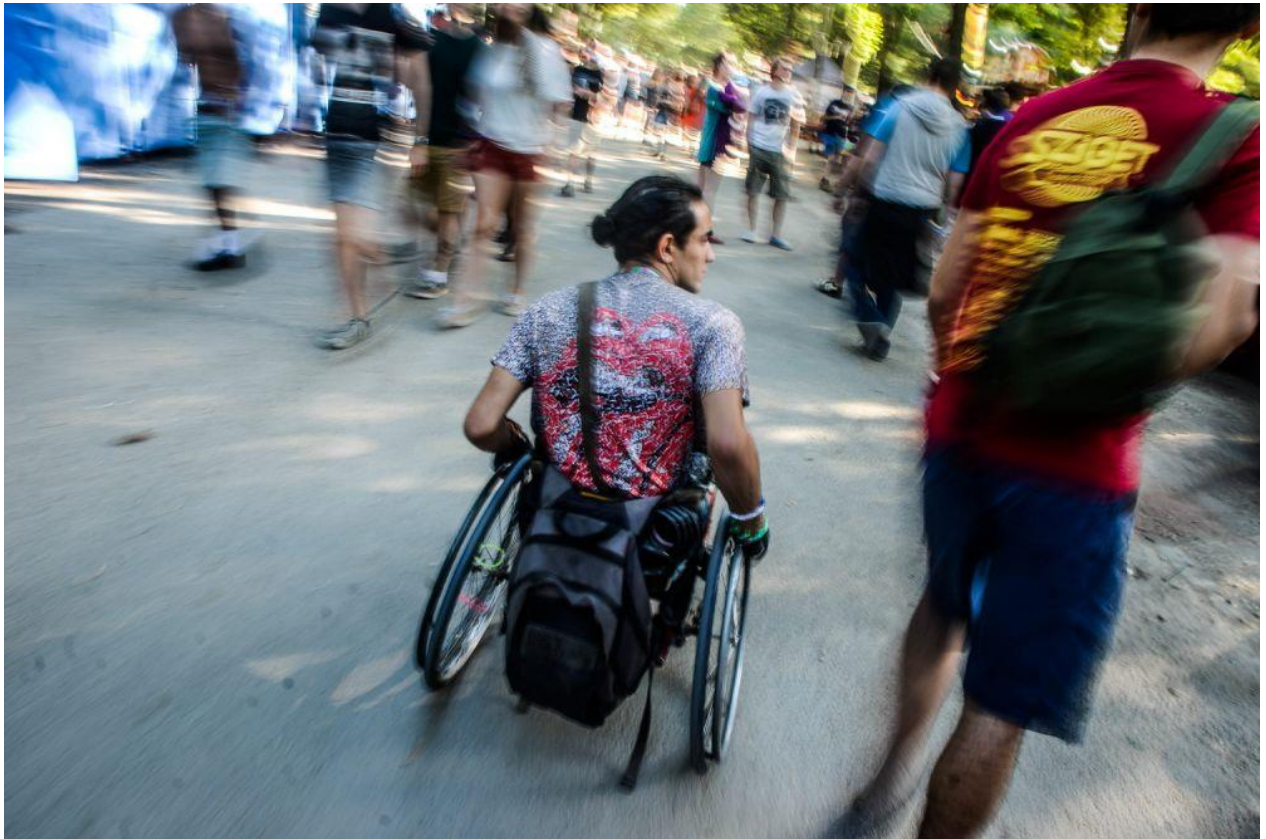
Nekik, kerekesekeknek fontos, hogy ne a küzdőtéren kelljen küzdeniük, mivel ott semmit nem látnak. Már az sokat számít, ha előre engedik őket, de egy fokkal biztonságosabb lenne, ha kordonnal el is különítenének egy részt. Rendkívül jó a Sziget emelvénymegoldása is: a rámpával ellátott szerkezet csak az övék. És bár Bence elmondása szerint a kisebb sátrak nem mindegyike akadálymentes, és ott emelvény sincs, a fesztivál szervezői igyekeznek

megkönnyíteni a dolgukat. Jól használható mosdót és zuhanyzót kaptak például, ami sok más rendezvényről nem mondható el. „Talán betesznek egy rokvécét, de aztán annyi” – mondja Bence, és elmagyarázza, hogy ha nincs bent elegendő hely bent, vagy nem lehet kacsát kimosni, akkor ez csak félmegoldás. Azt mondja, szívesen adna tanácsokat a kialakításhoz. Egy ötletet máris mond: „kéne töltőhely a nagyszínpad előtt is, mert mi, kerekesszékesek egész nap száguldozunk, milyen jó lenne, ha a koncert alatt tudnánk tölteni a kocsit!”

Mindjárt négy óra, kezdődik az első nagyszínpados koncert, úgyhogy el is indulunk, Bence ott találkozik barátaival. - De jó, elment a kamion! – mondja, mert tegnap csak nagy kerülővel tudott kijutni. Robog előttem, nem könnyű követni, 7-8 km/órával megy. Áramlik szembe velünk a szokásos buliközönség: guminőtől az óriásbanánig jön minden. Utat nyitnak Bencének, aki csak egyszer hajt át kicsit valaki cipőjének a szélén, cserébe az illető megtántorodva leönti sörrel a karját – Bence meg sem lepődik. – Többször előfordult már – vonja meg a vállát.

Az emberek amúgy segítőkészek, kedvesek – mondja –, mindig vannak ketten-hárman, akik megtolják a kocsit, ha elakad. Főleg a külföldiek. „Ők jobban megszokták, hogy vagyunk, több kerekesszékest látnak. A magyarok se tehetnek róla, csak sokáig az volt a beidegződés, hogy a fogyatékos ne menjen az utcára. Ez ilyen kirekesztés. De okos embereknél nincs ez” - magyarázza.

Bence próbálja „megfertőzni” fogyatékkal élő kortársait, rábeszélni őket, hogy tartsanak vele, de azt mondja, sokan nem mernek kimozdulni. „Vagy a szülő, vagy maga a gyerek nem akarja, nem értem őket.” Volt már, akit elvitt magával, de azt mondja, nem bírták, „feladták egy nap után”. „Valakit idegesít a tömeg, fél, hogy ráesnek. Engem nem zavar. De nekem mindegy, hogy kerekesszékes, vagy ép emberrel, csak az a lényeg, hogy ne egyedül legyek.”

Odaérünk a nagyszínpad emelvényéhez, a biztonsági ember már ismerősként köszönti Bencét. – Na látod, ezt mondtam – mutat ő a szürke trepnikre, amik sár ellen jók ugyan, de ő csak a szintkülönbséget látja bennük. Ezeken még át kell vergődnünk, de eljutunk a szuper rámpához.

Bohemian Betyars jön, aztán John Newman, Bastille, Manu Chao... Bence azt mondja, mindet megnézi. Én kicsit kételkedem, de ő kényelmesen elhelyezkedik, és mehet is a buli.

Legközelebb este tizenegy felé látom viszont Bencét, ugyanott. A különbség az, hogy azóta rákerült egy kapucnis pulcsi és egy pokróc. Nagyon lehűlt a levegő, de ő ül tovább a tribünön, nézi a koncerteket, immár hetedik órája... Este vár még rá egy kis „akció”, az önkéntesek segítenek neki a mosdóhasználatnál, fürdésnél és fekvésnél.

Visszatérve a táborba elmeséli, hogy Bicskén „rendes” gimnáziumba jár, nem szegregáltba. „Akkival ott tanulok, már akkor is ismertek, mikor még tudtam járni.” Kérdezem, hogy az mikor volt. „Nem tudom. Nyolc éve már biztos van. Vagy kilenc...” Duchenne-féle izomsorvadása van, de a lelke köti, hogy amit a neten írnak, azt el ne higgyem. „Olyanokat mondanak, hogy az ilyen betegek fiatalon meghalnak, meg értelmi fogyatékosok, de ez hülyeség.”

Villamosmérnök szeretne lenni, nem tudja még, van-e olyan része annak a szakmának, amit tudna csinálni, de „tuti hogy van”. „Külföldön is egyre kerekesszék-barátabbak a munkahelyek, van benne lehetőség, elég sok” – mondja magabiztosan. Mondom neki, milyen jó, hogy ilyen pozitív. „Néha depressziós vagyok, de mindig elfelejtem egy idő után. Nem hiszem, hogy van olyan kerekesszék, aki nem gondol rá minden nap, hogy milyen lenne járni. Szerintem mindenki azon gondolkozik... Beszéljünk a fesztiválról!” - vált gyorsan.

És beszélünk. Bence mesél, hogy hogyan barátkozott össze a táborukban norvég és angol sorstársakkal, hogy sikerül magát megértetnie kis angoltudásával. „Száz százalék, hogy maradok a végéig” – mondja elszántan. Most már, hogy van segítsége, édesanyja csak a bejáratig kísérte. És akkor megosztanám veletek kedvenc párbeszédemet, ami köztünk zajlott: - Anyukád izgul, hogy valamelyest mégis csak egyedül vagy kint, ráadásul egész héten? - Nem tudom, nem kérdeztem.

Magyarországon körülbelül 5 % a fogyatékossgal élők aránya. A területen dolgozó szakemberek szerint ezek a fiatalok ép társaikhoz képest sokkal elzártabban élnek, keveset járnak kikapcsolódní, és ha mégis, akkor sem jellemző, hogy nem fogyatékos kortársaikkal tennék azt. Ezért indult a Mozduljunk ki! kezdeményezés, melynek célja, hogy a kerekesszékkal élők szakmai segítség mellett, biztonságos módon, de önállóan szórakozhassanak.

De mások is csatlakoznak. A bungee jumpingot üzemeltetők például felajánlották, hogy felviszik Bencét a magasba...

A projekt első állomása a Sziget Fesztivál, ahol Zsolnay Dóra konduktor vezetésével dolgoztak az önkéntesek. „A másik ötletgazdával, Teofilaktu Alexandrával régóta foglalkozunk mozgássérültekkel, magánemberként pedig sokat jártunk fesztiválokra. Feltűnt, hogy alig vannak mozgássérültek. Kiderült, hogy sok fiatal jönne, sőt, esetenként jönnek is, de nem akarják, hogy a szüleiknek, barátaiknak kelljen velük itt is foglalkozni. Ilyen módon a mi segítségünk nemcsak a mozgássérültnek jó, de a családját is mentesíti. Persze ez komoly tanulási folyamat annak, aki megszokta, hogy mondjuk anyukájával él otthon, és nagyrészt a szabadidejét is vele töltötte eddig.

Fontos az is, hogy találkozzanak egymással a kerekesszékekben ülő és az ép fiatalok. Különösen jó ez egy ilyen bulin, ahol az emberek befogadóbbak. A Sziget rendezvénynek pedig minden adottsága megvan ehhez. "Minél több fogyatékkal élőt látnak egy fesztiválon, annál fogékonyabbak lesznek az ügyükre a mindennapokban. És ez visszafelé is működik: mondjuk egy szegregált iskolába járó fiatalnak fontos, hogy lássa, nem mindenki ül kerekesszékekben. Persze van, aki nem szánja rá magát. De más az, ha nem tetszik neki, és azért nem jön ki, és megint más, ha azért nem teszi, mert lehetősége sincs rá.”

forrás: nlcafe.hu

Sors újra aranyat nyer?

A magyar paraúszó-válogatott augusztus 2-ától 24-éig Hódmezővásárhelyen, a Gyarmati Dezső Sportuszodában készül a riói paralimpiára. Sós Csaba szövetségi

kapitány hat érmet vár a csapattól, de az arany megszerzése ezúttal nehezebb lesz, mint 4 éve Londonban.

– Szeretnék egy számban, mégpedig 100 méter mellen pontot szerezni a riói paralimpián – mondta az edzést követően a versenyszerű sportolást 2005-ben kezdő, Európa- bajnoki bronzérmes, kerekesszékes Illés Fanni (24) a vásárhelyi Gyarmati Dezső Sportuszodában, ahol nyolc társával együtt készül az ötkarikás játékokra. Azzal folytatta, többi száma (100 m hát, 200 m vegyes, 100 m és 400 m gyors) közül valamelyikben még döntőbe akar kerülni.

– Sűrű a programom, de már megszoktam, fizikálisan bírni fogom, bírni is kell, a mezőnyöm egyre sűrűbb, erősebb – közölte Illés Fanni.

Edzője, Szabó Álmos elárulta, a formába hozáson túl – a finomítás, az élesítés még korai lenne, messze van még a rajt – a gyorsasági állóképesség fejlesztésével is foglalkoznak Fannival. Akárcsak másik két tanítványával, az Európa- bajnok Pap Biankával és az Európa- bajnoki és világbajnoki bronzérmes Kézdi Rékával.

Ráczkó Gitta és Engelhardt Katalin paraúszó edzésre érkeznek.

A paraúszó-válogatott, Gyurta Dánielhez és a Széles-csaphoz hasonlóan, szinte hazajár Hódmezővásárhelyre, minden szezonban, illetve minden évben több edzőtábort szerveznek az alföldi városba. A paralimpia előtti szezont tavaly szeptemberben Vásárhelyen kezdték, és most ott zárják. Kilenc versenyző és öt edző vendégeskedik ezúttal a városban. A csapat legismertebb tagja, úgy is fogalmazhatunk, sztárja, Anatolij Petrov tanítványa, Sors Tamás, aki Londonban – megvédve pekingi elsőségét –, 100 méter pillangón bajnoki címet szerzett.

– Londonról szép emlékeket őrzök, de azóta az azt követő versenyek, az Európa- és a világbajnokság már nem sikerült, komoly riválisom akadt – kezdte beszélgetésünket a 24 éves, pécsi születésű Sors. De nem szomorkodik, él, mint hal a vízben – Ponty a beceneve –, lelkiismeretesen készül a paralimpiára. A terveket, célokat óvatosan fogalmazta meg.

– Szeretnék egyéni csúcsot úszni, amennyiben sikerül, esélyem lehet a dobogós helyezésre. A vásárhelyi körülményeken, lehetőségeken nem múlhat, most is szuper minden – közölte Sors Tamás.

A paralimpiai játékokat szeptember 7-étől 18-áig rendezik meg a braziliai Rio de Janeiróban. Az úszóvalogatott augusztus 24-én, vagyis jövő szerdán utazik el Hódmezővásárhelyről, a csapat egy hétig még a fővárosban készül, majd szeptember 1- jén repül Rióba. Egy hét lesz az átállásra.

A Kapitány vágya: hat érem

– Az elmúlt időszak eredményeit tekintve tömörödik, sűrűsödik, erősödik a mezőny, egy-egy számban több sportoló is győzhet – latolgatta az esélyeket Sós Csaba, a paraúszó-válogatott szövetségi kapitánya. Azzal folytatta: elégedett lenne, ha úgy, mint Londonban, hat érmet nyernének – abból egy arany volt –, de a bajnoki címre most kevesebb a sansz, mint 4 éve. – Jelenleg már a formába hozásnál tartunk, egy hétig még a fővárosban is készülünk, majd utazunk, és Rióban állunk át az ottani időszámításra – közölte Sós.

forrás: delmagyar.hu

Kolozsváron a Baltazár Színház: elfogadtatni a másságot

A 7. Kolozsvári Magyar Napok részeként, augusztus 19-én, pénteken 11.30-tól és 12.30-tól a Kolozsvári Állami Magyar Színház stúdiótermében látható a budapesti Baltazár Színház vendéglőadása, a Graffaló. A társulatot nagyrészt fogyatékkal élő fiatalok alkotják. Céljuk, hogy tevékenységeik nyomán a sérült emberek társadalmi megítélésé átalakuljon. A Baltazár Színház óriási szerepet játszik a fogyatékosok „másságának” elfogadtatásában.

Az [*Én is szeretnék játszani!*](#) közösségi projektet 2016 májusban hoztuk létre, az Életfa Családsegítő Egyesület kezdeményezésére. A Statisztikai Hivatal adatai szerint Kolozs megye több mint 2600 sajátos nevelési igényű gyermeket számlál. Ennek ellenére játszótéren, színházban, operában és közösségi eseményeken mégsem találkozunk gyakran velük. Az *Én is szeretnék játszani!* projekttel arra törekednek, hogy az erdélyi közösség tagjai (akár fogyatékkal élők, akár nem) kíváncsiak legyenek egymásra, ne forduljanak el, hanem

merjenek kérdezni, találkozzanak egymással, és nem utolsó sorban legyen kedvük együtt játszani – írják a szervezők.

Kezdeményezésüket közösségi projektnek nevezik, mert bíznak abban, hogy Kolozsvár közössége fontosnak tartja az elfogadást, az egymásra való odafigyelést és a megkülönböztetések nélküli események támogatását. Büszkék arra, hogy számos szervezet azonnal a projekt mellé állt: a Kolozsvári Állami Magyar Színház, a Kolozsvári Magyar Napokat szervező Kincses Kolozsvár Egyesület, a Babeş–Bolyai Tudományegyetem, a Kozmutza Flóra Hallássérültek Speciális Iskolája.

Több kolozsvári vállalat is támogatja a projektet – kiemelten a CosmeticPlant és a Budaval. A szépségipari termékeket előállító CosmeticPlant adományával főleg azt segíti, hogy a kolozsvári közönség találkozhasson a Baltázár Színházzal – bízva abban, hogy az ő sikertörténetük arra ösztönzi a kolozsvári fogyatékkal élőket és családjukat, hogy újabb lépést tegyenek a külvilág felé, és hogy megmutassák a fogyatékosok értékeit, képességeit. A CosmeticPlant mellett pedig a nyomdai feldolgozásra alkalmas alapanyagokat gyártó vállalat, a Budaval szintén hisz abban, hogy az *Én is szeretnék játszani!* projekttevékenységei előítéletektől mentes közösséget tudnak teremteni.

Mindez azt mutatja, hogy a magánvállalkozók szintén a közösség felelős részét képezik, ami egyben arra is bizonyíték, hogy a közösség tagjai valóban kíváncsiak egymásra, sőt: szeretnének együtt játszani.

2016 őszétől rendszeres integrációs fejlesztő tevékenységet indítanak. Az Életfa udvarát ugyanakkor olyan speciális eszközökkel szeretnék felszerelni, amelyek segítségével ez az udvar a fogyatékkal élő gyermek számára is igazi játszótérre válhat: meg szeretnék vásárolni Románia első kerekesszékes hintáját.

„Adományoddal te is hozzájárulhatsz ahhoz, hogy egy érzékeny, egymásra odafigyelő és megkülönböztetésektől mentes közösséget teremthessünk. Ez a nagy játék téged is vár!” – írják a szervezők, adományokat pedig a következő banki adatokra lehet utalni: **Asociația Copacul Vietii – Életfa Családsegítő Egyesület**, számlaszám: **RO57 OTPV 2000 0065 3359 RO02**.

forrás: maszol.ro

Ennél az esküvőnél nem látsz ma meghatóbbat!

Minden a megszokottak szerint zajlott, amikor Jaquie Goncher gyönyörű menyasszonyi ruhában, fátyollal a fején megjelent az oltár előtt. Az sem volt szokatlan, hogy a 25 éves lány kerekesszékekben ült, hiszen az esküvői vendégek az elmúlt 8 évben mindig így láthatták őt. Jaquie mégsem volt egy átlagos menyasszony, ugyanis ami ezután következett, attól mindenkinek leesett az álla!

Az orvosok lemondóan közölték Jaquie-val, hogy soha többet lesz képes járni, miután **17 éves korában egy gerincvelő sérülés következtében nyaktól lefelé teljesen lebénult**. A lány már egy hónappal a sérülés után megcsillogtatta elképesztő akaraterejét, ugyanis képes volt mozgatni a lábát a szakemberek kijelentése ellenére. 6 hónappal később pedig a csodával határos módon talpra állt. A kezdeti sikerek viszont alábbhagytak és az elkövetkezendő 8 évben a fiatal lány kerekesszékekben ülve töltötte az életét. Egészen mostanáig!

Jaquie mindenki óriási ámulatára az édesanyjával és nagypapájával karöltve a saját lábán sétált az oltárhoz, hogy igent mondjon meghatódott vőlegényének, Andy Gonchernek.

forrás: cosmopolitan.hu

VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK

www.meosz.hu

MEOSZ TV rovatában